

Torma Zsolt

alkalmazásfejlesztő, MÁV Szolgáltató Központ Zrt.

„Az esélyegyenlőség annyit kellene, hogy jelentsen, hogy mindenki egyenlő eséllyel juthat hozzá információhoz, szolgáltatásokhoz...”

[1]

Lassan két és fél éve erősítéd, színesítéd a MÁV Szolgáltató Központ fejlesztői csapatát. Alkalmazásfejlesztő, programozó és látássérült vagy. Mi vezetett a MÁV SZK-hoz?

Külső ajánlásra érkeztem, van egy ismerősöm, akivel együtt dolgoztam korábban. Ő kérdezte meg, hogy érdekelne-e egy olyan projekt, ahol a vasúti személyszállítással kapcsolatos alkalmazást kellene fejleszteni. Igent mondtam, majd ugyanolyan felvételi eljáráson vettem részt, mint bárki más, aki ide jelentkezik.

Milyen érzéseid, benyomásaid voltak ebben az új közegben?

Nagyon tetszett minden, mert érdeklődéssel és elfogadással vettek körül. Az első egy-két napban megtaláltam a számításomat, feladatot is kaptam szinte azonnal, és, ha jól emlékszem, már a második napon megbeszélésen vettem részt. Nem volt idő azon gondolkodni, hogy mi lesz, hanem rögtön dolgoznom kellett, és ez jó volt.

Milyen tapasztalatokat szerzel nap mint nap: mennyire toleránsak, segítőkészek általában a kollégák? Hogyan oldod meg a munkahelyre való bejutást?

Amikor valami olyan feladat van, amiben szükségem van a kollégákra, akkor kérem a segítségüket, egyébként egyedül csinálom mindent. Semmi olyan negatív dolog nincs, ami korlátozna, sőt inkább pozitív élmények érnek, mert mindent együtt döntünk el, mindent együtt beszélünk meg. A be- és hazajutás már egy kicsit érdekesebb, mert ott a „mostani világ” hatása érvényesül: rengeteg ember, tömeg, tolongás, amit sokszor nehéz kezelni, de ez nemcsak nekem nehéz, hanem mindenki másnak is.

Mit jelent számodra az esélyegyenlőség?

Egy elfogadott normának kellene lennie – hogy ez mennyire van így, nem tudom. De legalábbis mindenki azt szeretné, hogy így legyen. Az esélyegyenlőség annyit kellene, hogy jelentsen, hogy mindenki egyenlő eséllyel juthat hozzá információhoz, szolgáltatásokhoz és egyéb olyan dolgokhoz, amire az élete során szüksége van. Ennek a megvalósítása nagyon nehéz. Rengeteg csoport küzd valamilyen hátránnyal, és ennek megfelelni nagyon komplex feladat. Itt nem feltétlenül csak a fogyatékosokról van szó, hanem bárkiről, aki valamilyen szinten hátrányt szenved: akár azért, mert elmaradott országban él, akár azért, hogy anyagilag nehezebb helyzetben van. Szerintem mindenki idetartozik, aki nehézségekbe ütközik bizonyos dolgokhoz való hozzáférésben.

Hogy látod, melyek a legnagyobb tévhitek, amelyek a látókban élnek a látássérültekkel, vakokkal kapcsolatban?

Tévhitek vannak, de nehéz megmagyarázni, hogy miért. Egyszer valaki megkérdezte, hogy dolgozom-e. Amikor azt válaszoltam, hogy igen, és egyszerre két állásom is van, az illető nagyon meglepődött – azt hittem, nem is tér magához. Nemrég utaztam az 1-es villamos vonalán, mire valaki feltette a kérdést: a Vakok Intézete felé, ugye? Mikor a válaszom az, hogy nem, megdöbbenek: miért nem? Aztán elmagyarázom, hogy mert nem ott lakom.

Amit nem nagyon tudnak az emberek, az az, hogy a mindennapokat hogyan éljük meg úgy, hogy nincs meg a látásunk, hogy milyen dolgokra tudunk támaszkodni, és ezekkel hogyan tudunk együtt élni. Sokan úgy gondolják, hogy mindenben segíteni kell nekünk, mindent meg kell csinálni helyettünk, mindent nekünk kell kérnünk, és csak néha van egy-egy dolog, amit mi is meg tudunk csinálni. Nagyon sok időnek kellett elteltie, és sok embernek kellett azért tennie, hogy ez ne így legyen.

Említetted, hogy volt olyan, amikor két állásod is volt egyszerre. Honnan merítetted az erőt a mindennapi nehézségek kezeléséhez? Mi segít át ezeken?

Olyan nehézségekkel küzdök, mint bárki más. Mert ami nekem nehézség, az másnak nem az, de megfordíthatjuk, van, ami másnak nehézség és nekem nem. Szerintem ez kiegyenlítődik. Nem mindenkinek ugyanannyi a nehézsége, de valószínűleg mindenkinek van. A muszáj nagy úr, sokszor ez hajtja az embert.

Min dolgozol jelenleg?

A MÁV-START Zrt. jegyvásárlást segítő alkalmazását, a Vonatinfót fejlesztjük. Ez korábban csak egy információs szolgáltatás volt: menetrendet, térképet, a vonatok aktuális helyzetét lehetett megtekinteni, és egyéb, a vasúttal kapcsolatos információkat nyerhettünk általa. Ezt egészítettük ki a jegyvásárlási funkcióval is. Így mostantól arra a vonatra, amellyel utazni szeretnénk, megvehetjük akár telefonon is a jegyet, amennyiben rendelkezünk interneteléréssel.

[2] Ez a feladat azért is jó, mert egy nagyobb csoportért dolgozol? Hiszen ez az alkalmazás minden utas életét megkönnyítheti.

Igen. Nagyon izgalmas volt, amikor kikerült az alkalmazásunk az Apple áruházába, mert ezzel megjelentünk a nagyvilág és a magyar közönség előtt. Ott és akkor szembesültünk vele, hogy azt, amin addig dolgoztunk, bizony több ezren letöltötték, és elkezdtek használni. Ez egyszerre jó és szorongós időszak is volt.

Amikor ide jelentkezted, befolyásolt, hogy a vasút számára fejleszthetsz, vagy bármilyen másik céget is választottál volna, ahol fejlesztéssel foglalkozhatsz?

Fontos szempont volt számomra, hogy a MÁV egy állami vállalat, vagyis nem a versenyszférában kell dolgozni, ahol adott esetben munkahelyek szűnhetnek meg vagy átrendeződhetnek; egy állami cég sokkal többet tud adni ilyen téren. Itt, ha valaki együtt tud dolgozni a csapattal és eredményeket ér el, akkor ösztönzik, hogy a csapatban is maradjon, hiszen már rendelkezik a szükséges készségekkel, és könnyedén tovább tudja vinni a fejlesztéseket. Nagyon fontos volt, hogy stabil helyem legyen. Amikor először jöttem interjúra, az üzleti szoftverfejlesztési vezetővel is találkoztam. Az ő hozzáállása, tenni akarása és jövőbeli elképzelései nagyon szimpatikusak voltak számomra. Egy olyan vasúti alkalmazást szeretett volna, amellyel a felhasználók maximálisan meg lesznek elégedve. Szerintem mindenkinek, aki alkalmazást fejleszt, ez a cél kell, hogy a szeme előtt lebegjen, hiszen nem magunknak, hanem másoknak fejlesztünk. A vezetői hozzáállás annyira tetszett, hogy ha nem vettek volna fel, akkor is megpróbáltam volna valahogy itt dolgozni.

Van olyan tulajdonságod, amiben jobbnak érzed magad látó kollégáidnál?

Az évek során kialakult, hogy sok mindent tartok egyszerre a fejemben azért, hogy ne kelljen valamit még egyszer megnéznem. Így gyorsan átlátom, hogy egy új dolog hogyan kapcsolódik az előzőhöz. Szeretem az alapos tervezést, körültekintően megnézem az adott dologról szerzett információkat, hogy merre menjek tovább, és csak azután próbálom megoldani a feladatot. Egy régebbi munkahelyen történt egyszer, hogy egy programhibát kellett megtalálnom. Erre természetesen vannak eszközök, azonban éppen akkor nem állt egy sem a rendelkezésünkre. Egyetlen választásom volt: fejben átlátni, hogyan működik az adott szoftver. Végül nyolc óra alatt sikerült megtalálnom a hibát, és ez nagyon jó érzés volt.

Pároddal négy gyermeket neveltek. Mindketten látássérültek vagytok. Hogyan tudtok hirtelen helyzeteket

kezelni, például ha elesik az egyik kicsi?

Erre nehéz válaszolni. Ha működik egy párcapcsolat, akkor mindegy, hogy valaki látó-e vagy sem. A hirtelen helyzeteket illetően nagyon egyszerű megtudni, hogy hol van a gyerek, mert sír. De a viccet félretéve, erre nyilván kialakul egyfajta alkalmazkodóképesség. Van, amikor tudunk a hirtelen helyzetekkel kezdeni valamit, és van, amikor kevésbé.

Mi a hobbid? Van olyan kulturális esemény, élmény, amin rendszeresen részt veszel?

Rengeteget olvasok, amit most már mobiltelefonnal, illetve vezeték nélküli fülhallgatóval is megtehetek. Így teljesen szabad az ember, amikor olvas. Közben lehetőség nyílik olyan tevékenységeket is végezni, amelyek mellett megfér az olvasás, és ezzel még időt is nyerek. Sőt, sötétben is tudok olvasni, így nem zavarok senkit. A másik dolog, amit nagyon szeretek, a koncertekre járás. A rockkoncerteket szeretem, számomra ezek kellene ahhoz, hogy el tudjak lazulni. Nagy kedvencem még a színház. A mozit már nem értékelem annyira, a filmek nem vonzanak, tévét sem nézek emiatt.

Melyik a kedvenc zenekarod?

Az Ismerős Arcokat szeretem, de ez sokak szemében jelez valamiféle hovatartozást, úgyhogy ezzel vigyázni kell. De nekem tetszik a zenéjük és tetszik a gondolkodásmódjuk is, nem mellesleg pedig a zenekar szaxofonosa szintén látássérült, ami azért érdekes, mert én ezt sokáig nem is tudtam.

Fejlesztőként van olyan javaslatod, ami könnyebbé tehetné a hasonló nehézségekkel küzdők életét akár a cégen belül, akár az állomások területén, vagy vonattal való utazás esetén?

Az akadálymentesítés fontos lenne. Főleg azért, mert nagy szerelvények közlekednek, és olyan megoldás kellene, amely valóban biztonságot nyújt. Persze itt is lehet segítséget kérni, így meg lehet oldani jelenleg is a dolgokat. Egyre többen Vonatinfóval vásároljuk a jegyet, az alkalmazás azt is megmondja, hogy melyik kocsiba és melyik helyre szól a jegy. Így könnyebb segítséget kérni, elég annyi, hogy valaki mutassa meg, melyik az a kocsik a vonaton. Az akadálymentesítés tényleg nagyon fontos lenne, főleg azoknak, akik bátortalanabban közlekednek – nemcsak a látássérültek, de az idősebbek számára is.

Hogyan képezed el a jövődet a cégen belül, milyen új kihívásokat vársz?

Fejlesztési projektet nem lehet befejezni, csak abbahagyni, de egy ideig nem is hiszem, hogy abbahagyjuk, mert a Vonatinfo nagyon fontos projekt a MÁV-START számára. Igazából bármivel, ami segítené a modernizációt vagy jobbá tenné a mindennapokat, szívesen foglalkoznék. Egyelőre bőven van feladat. Jelenleg egy olyan eszközt fejlesztünk, amely a vállalat működésével együtt folyamatosan változik, és ezt nekünk is folyamatosan kezelniünk kell.

Mennyire érzed teljesnek az életed a vakság ellenére?

Abszolút. Persze nyilván vannak dolgok, amiket nem tehetek meg, és jó lenne, ha megtehetném. Nem járhatok például autóval, vagy nem tapasztalhatom meg, milyen látvány az, amikor rügyeznek a fák. Vannak olyan dolgok, amikről tudja az ember, hogy léteznek, de nem látja őket. Ugyanakkor miközben egyre kevesebben olvasnak, én nagyon is sokat, és ezáltal olyan élményekhez, ismeretekhez jutok, amelyekhez máshogy nehéz lenne. Az olvasás szerintem javít az ember életminőségén is: amit elveszítünk a látás területén, azt másban kapom vissza.

Forrás:<https://www.mavcsoport.hu/torma-zsolt>

Hivatkozások

[1]

https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/torma_zsolt_04_fi.jpg?itok=MPjKQNsv

[2]

https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/torma_zsolt_03_fi.jpg?itok=qfQLH-3H